

PREMIJERA

Nakon proslave 60. rođendana Kerempuh se "Pljuskom" vratio na tvorničke postavke

Bojana Radović

Nedavno je Satiričko kazalište Kerempuh proslavilo 60. rođendan, a u nedjelju 7. travnja tamo smo vidjeli premijeru predstave Nenada Stazića "Pljuska", remake njihove stare uspješnice. Dojam je bio doslovno kao da je uskrsnuo nekadašnji Jazavac, kazalište koje je s jedne strane počelo kao kabaret, a s druge kao vodvilj, kao da se to kazalište vratilo na svoje tvorničke postavke. Smijeh u publici podsjetio je na dana kada je publika uživala u svemu onom što donosi smijeh iz čista srca, smijeh koji je u samoj svojoj biti i – pametan.

"Pljusku", kojoj je ovo drugi život na sceni istog kazališta režirao je glumac – Željko Königskecht, i to nakon dugih četrdeset godina rada u tom kazalištu, u koje je došao na poziv osnivača Fadila Hadžića. Sam Königskecht u knjižici predstave piše kako je tu na djelu bila čista nostalgija, jer upravo se uloge u "Pljuski" sjeća kao jedne od svojih najdražih uloga, a u to je nostalgično i pomalo

zbog glumačke energije svemu tome uspijeva i slatko smijala. Tako "Pljuski" ne nedostaje "istine koja je voda duboka", "Lipe i Radosti", ali ni "rijeke pravde koje dolaze", što je ovu komediju uvrstilo među najaktualnije naslove na repertoaru hrvatskih kazališta (uoči sinoćne premijere predstave "Tvrdi kohabitacija"), iako (na nesreću svih nas) ova komedija svoju satiričnost i žaoke neće izgubiti ni nakon izbora 17. travnja.

Redatelj Königskecht je trenutke dok se mijenja scenografija, a priča iz neke obične kancelarije seli u sobu ministra, pa i potpredsjednice vlade, iskoristio da na bijelom platnu projicira videouratke Maka Dizdara, koji se poigrao s vizualnim karakteristikama nijemih filmova. Ti inserti, uz glazbu Matije Antolića, pokazuju apsurdnost sukoba koji kreću od pljuske da bi završili u sveopćoj tučnjavi, i uz glumačke bravure čine najzabavniji "retro" element ove predstave. Istovremeno, slijedeći nostalgičnu posvetu redatelju, scenografkinja Marta Crnobrnja je na scenu vratila i staro kazališno ime, postavivši prepariranog javca pod noge moćne političarke

Nenad Stazić i Željko Königskecht osuvremenili su predstavu koja se ruga hrvatskoj birokraciji, ljudima koji na poslu spavaju ili se igraju, nepotizmu, vlasti samoj, ali i jezičnom čistunstvu kojim se bave oni koji o jeziku znaju najmanje

retro ruho s uspjehom obojio ovu predstavu te je posvetio "nikada zaboravljenim, pokojnim, kolegama: Kikiju Kaporu, Zvonimiru Torjancu i Vlatku Duliću". No, publika ne treba strahovati, jer Nenad Stazić i Königskecht su osuvremenili ovu predstavu koja se satirički ruga hrvatskoj birokraciji, ljudima koji na svom poslu ili spavaju ili se igraju, zatim nepotizmu, vlasti samoj, ali i (urnebesno smiješnom) jezičnom čistunstvu kojim se (uglavnom) bave oni koji o jeziku znaju najmanje. Tako su originalni tekst "Pljuske" nadogradili svima što ovih dana slušamo u svim informativnim programima, a ta opća mjesta naše svakodnevice publika prepoznaje od prve, ali se ovdje

iz priče, dok se kostimografkinja Vedrana Rapić razmahala upravo u vizualizaciji jedine ženske uloge, čime je uspjela u misli gledatelja prizvati nekoliko istaknutih hrvatskih političarki, na čelu s onom koja je taman pred premijeru "Pljuske" pravomoćno osuđena na šest godina zatvora.

Dvojicu iz kancelarije glume Željko Königskecht i Luka Petrušić, njihov šef je Damir Poljić, ministar Dražen Čuček, a moćna potpredsjednica Elizabeta Kukić. Svi od reda (u dobro odabranim trenucima) inzistiraju na malo prenatrpanoj komici, koja se posve uklopila u koncept ove predstave i zbog kojeg će sigurno postati jedan od posjećenijih naslova ovog kazališta.

